

SVET EVROPE

EVROPSKO SODIŠČE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

TRETJA SEKCIJA

**ZADEVA AVDIČ
PROTI REPUBLIKI SLOVENIJI**

(Pritožba št. 26881/02)

SODBA

STRASBOURG

13. april, 2006

Ta sodba bo postala pravnomočna pod pogoji, navedenimi v členu 44 § 2 Konvencije. Možna je uredniška revizija.

V zadevi Avdič proti Sloveniji,

je Evropsko sodišče za človekove pravice (Tretja sekcija) v senatu, ki so ga sestavljali:

G. J. HEDIGAN, Predsednik

G. B.M. ZUPANČIČ,

Ga. M. TSATSA-NIKOLOVSKA,

G. V. ZAGREBELSKY

G. E. MYJER,

G. DAVID THOR BJÖRGVINSSON,

Ga. I. ZIEMELE, *sodniki,*

in G. V. BERGER, *kot sodni tajnik Sekcije*

na zasedanju za zaprtimi vrati 23. marca 2006 ,

izreklo naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva izvira iz pritožbe (št. 26881/02) zoper Republiko Slovenijo, ki jo je slovenski državljan, g. Avdo Avdič (»pritožnik«), vložil na Sodišču v skladu s členom 34 Konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (»Konvencija«) 5. novembra 2002.

2. Pritožnika je zastopala odvetniška pisarna Verstovšek. Slovensko vlado (»Vlada«) je zastopal njen zastopnik, g. L. Bembič, generalni državni pravobranilec.

3. Pritožnik v skladu s členom 6 § 1 Konvencije zatrjuje, da je bilo trajanje postopka pred domačim sodiščem, v katerem je bil udeležen kot stranka, predolgo. Po vsebini se je prav tako pritožil zaradi pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s predolgim trajanjem postopka (Člen 13 Konvencije).

4. Dne 7. septembra 2004 je Sodišče sklenilo, da bo Vladi posredovalo pritožbo glede dolžine postopka in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva s tem v zvezi. V skladu s členom 29 § 3 Konvencije je hkrati sklenilo, da je pritožba dopustna in utemeljena.

DEJSTVA

5. Pritožnik je bil rojen leta 1954 in živi v Velenju.

6. Dne 5. decembra 1995 se je pritožnik poškodoval v nesreči pri delu v rudniku. Delodajalec je bil zavarovan pri zavarovalnici ZT.

7. Dne 3. julija 1997 je pritožnik sprožil pravdni postopek pred Okrožnim sodiščem v Celju zoper zavarovalnico ZT in zahteval odškodnino v višini 9.177.050,00 tolarjev (približno 38.000 evrov) za poškodbe, ki jih je utrpel.

Med 31. julijem 1997 in 6. septembrom 2000 je pritožnik vložil šest pripravljalnih spisov in/ali dodatnih dokaznih predlogov.

Dne 31. avgusta 1998 in 3. novembra 1998 je pritožnik vložil zahtevka za določitev naroka za obravnavo.

Od treh obravnav, ki so bile opravljene med 26. marcem 1999 in 25. septembrom 2000, ni bila nobena preložena na zahtevo pritožnika.

Med postopkom je sodišče imenovalo dva sodna izvedenca medicinske stroke.

Na zadnji obravnavi je sodišče izdalo pisno sodbo. Sodba, s katero je bilo delno ugodeno pritožnikovi zahtevi, je bila 29. novembra 2000 vročena pritožniku.

8. Dne 11. decembra 2000 se je pritožnik pritožil na Višje sodišče v Celju.

Dne 13. decembra 2000 je dopolnil svojo pritožbo. Pritožbo je vložila tudi ZT.

Dne 14. marca 2002 je sodišče delno ugodilo obema pritožbama, razveljavilo del sodbe sodišča na prvi stopnji ter sodišču na prvi stopnji vrnilo zadevo v ponovno obravnavo.

9. Dne 27. junija 2002 je pritožnik vložil pritožbo na Vrhovno sodišče v zvezi s pravnimi vprašanji. Pritožbo je vložila tudi ZT.

Dne 25. marca 2004 je sodišče zavrnilo obe pritožbi.

Sodba je bila 12. maja 2004 vročena pritožniku.

10. dne 31. januarja 2005 je sodišče prve stopnje opravilo obravnavo in sklenilo, da izda pisno sodbo.

Sodba, s katero je bilo delno ugodeno pritožnikovi zahtevi, je bila pritožniku vročena 3. februarja 2005.

11. Dne 4. februarja 2005 se je pritožnik pritožil na Višje sodišče v Celju zoper del sodbe v zvezi s stroški in izdatki za postopek.

Dne 15. februarja 2006 je sodišče pritožbo zavrnilo. Sodba je bila 6. marca 2006 vročena pritožniku.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV ČLENOV 6 § 1 IN 13 KONVENCIJE

12. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopka. Skliceval se je na Člen 6 § 1 Konvencije, ki določa:

»Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih..... v razumnem roku odloča ..... sodišče.«

13. Pritožnik se je po vsebini tudi pritožil, da so bila notranja pravna sredstva, ki so na voljo za predolge pravne postopke v Sloveniji, neučinkovita. Člen 13 Konvencije se glasi:

« Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.«

A. Dopustnost

14. Vlada se je sklicevala, da niso bila izčrpana domača pravna sredstva.

15. Pritožnik je izpodbijal to navedbo in izjavil, da dosegljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

16. Sodišče ugotavlja, da je obravnavana pritožba podobna zadevama *Belinger in Lukenda* (*Belinger proti Sloveniji*, št. 42320/98, 2. oktober 2001, in *Lukenda proti Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teh zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade o neizčrpanosti domačih pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, niso bila učinkovita. Sodišče opozarja na ugotovitve v zadevi *Lukenda*, da predstavlja kršitev pravice do sojenja v razumnem roku sistemski problem, ki izhaja iz neustrezne zakonodaje in neučinkovitega delovanja sodnega sistema.

17. V zvezi z obravnavano zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni posredovala nobenih prepričljivih dokazov, zaradi katerih bi moralo Sodišče to zadevo obravnavati drugače od uveljavljene sodne prakse.

18. Sodišče nadalje ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu člena 35 § 3 Konvencije. Prav tako tudi ni nedopustna iz katerihkoli drugih razlogov. Zato je pritožbo razglasilo za dopustno.

B) Utemeljenost zadeve

1. Člen 6 § 1

19. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 3. julija 1997, ko je pritožnik sprožil pravdni postopek na Okrožnem sodišču v Celju in se je končalo 6. marca 2006, ko je bila sodba Višjega sodišča v Celju vročena pritožniku. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, je torej trajalo več kot osem let in osem mesecev na petih stopnjah sojenja.

20. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumnost trajanja postopka ocenjevati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in vpletenih oblasti ter presoje, kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika v sporu (gl. med številnimi drugimi viri, *Frydlander proti Franciji*, [GC], št. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

21. Po preučitvi vsega predloženega gradiva in v skladu s sodno prakso Sodišče ocenjuje, da je bilo trajanje postopka v obravnavani zadevi predolgo in zato ne izpolnjuje zahteve po »razumnem roku«.

Zaradi tega je prišlo do kršitve člena 6 § 1.

2. Člen 13

22. Sodišče ponovno poudarja, da člen 13 zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za zatrjevano kršitev zahteve po sojenju v razumnem roku iz člena 6 § 1 (glej *Kudla proti Poljski*, [GC], št. 30210/96, § 156, ECHR 2000-XI). Ob tem poudarja, da so bili ugovori in trditve, ki jih je navedla Vlada, že zavrjnjeni v prejšnjih zadevah (glej *Lukenda*, naveden zgoraj), zato ne vidi razloga, da bi v obravnavani zadevi sprejelo drugačno odločitev.

23. Zato Sodišče meni, da gre v obravnavani zadevi za kršitev člena 13 zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v domačem pravu, s katerim bi pritožnik mogel pridobiti odločbo, ki bi potrdila njegovo pravico do sojenja v razumnem roku, kot to določa člen 6 § 1.

II. UPORABA ČLENA 41 KONVENCIJE

24. Člen 41 Konvencije določa:

» Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje«.

A. Škoda

25. Pritožnik je zahteval 20.000 evrov (EUR) za nepremoženjsko škodo.
26. Vlada je odškodninskemu zahtevku oporekala.
27. Sodišče meni, da je pritožnik gotovo utrpel nepremoženjsko škodo. Na pravični podlagi mu sodišče po tej postavki prisoja 1.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

28. Pritožnik je zahteval tudi približno 1.180 EUR za stroške in izdatke postopka pred Sodiščem.
29. Vlada je zahtevku oporekala po višini.
30. Glede na sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če dokaže, da so dejansko in nujno nastali in so bili razumni glede na celoten zahtevek. Sodišče ugotavlja, da so pritožnikovi odvetniki, ki so zastopali pritožnika tudi v zadevi *Lukenda* (glej zgoraj), vložili skoraj 400 pritožb, ki so razen drugačnih dejstev v bistvu enake kot obravnavana pritožba. Zato Sodišče v obravnavani zadevi ob upoštevanju podatkov, s katerimi razpolaga, in gornjih meril ocenjuje, da je pritožniku razumno prisoditi znesek 1.000 EUR za stroške postopka pred Sodiščem.

C. Zamudne obresti

31. Sodišče ocenjuje, da je primerno, da se zamudne obresti obračunajo po mejni posojilni obrestni meri Evropske Centralne Banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. *razglaš*a, da je pritožba dopustna;
2. *razsoja*, da je prišlo do kršitve člena 6 § 1 Konvencije;
3. *razsoja*, da je prišlo do kršitve člena 13 Konvencije;

4. *razsoja*,

(a) da mora tožena država pritožniku v roku treh mesecev od dne, ko postane sodba v skladu s členom 44 § 2 Konvencije pravnomočna, plačati 1.200 EUR (tisoč dvesto evrov) za nepremoženjsko škodo in 1.000 EUR (tisoč evrov) za stroške in izdatke, skupaj z vsemi morebitnimi pripadajočimi dajatvami;

(b) da se na navedene zneske od dneva, ko poteče rok navedenih treh mesecev, do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji posojilne obrestne mere Evropske Centralne Banke za vse zamujeno obdobje, z dodanimi tremi odstotnimi točkami;

5. *zavrne* v preostalem delu pritožnikov zahtevk po pravičnem zadoščenju.

Napisano v angleškem jeziku ter posredovano v pisni obliki 13. aprila 2006, v skladu s členom 77 §§ 2 in 3 Pravil Sodišča.

Vincent BERGER

Sodni tajnik

John HEDIGAN

Predsednik